

රත්නදීප

RATNADEEPA
NEWS LETTER

United Sri Lanka Association Inc. Ltd.
(Auckland Branch)

**United Sri Lanka
Association
(Auckland Branch)
inc.
Committee 2011**

Patron

Dr. Gamini Ediriweera

Tel: (09) 522 8530

President

Susantha Nawaratne

Tel: (09) 835 0569

Vice-President

Don Hettiarachchi

Tel: (09) 828 3316

Secretary

Chinthaka Edirisuriya

Tel: (09) 529 4461

Assistant Secretary

Sunethra Abhayawardena

Tel: (09) 813 3754

Treasurer

Rasika Gallage

Tel: (09) 522 4444

Editor

Sarath Kuruwita

Tel: (09) 630 9047

Committee Members

N.W. Dayaratne

Tel: (09) 8280185

G.S. Perera

Tel: (09) 576 5599

Rukmal Ediriweera

Tel: (09) 522 8530

Leslie Jayathilake

Tel: (09) 379 2244

Leslie Pieris

Tel: (09) 948 2478

Sunil Ratnayake

Tel: (09) 630 5705

සංස්කාරකගෙන් .....

මෙවර ඔබ දෝතට වඩින්නේ නවසීලන්තයේ ශ්‍රී ලාංකිකයන්ගේ අදහස් ප්‍රකාශන මාධ්‍යයන්ගෙන් පැරණිම මාධ්‍යය වූ රත්නදීප සගරාවේ 2011 වෙළුමේ දෙවන කලාපයයි. ඔබගේ රසබර ලිපි වලින් පිරුණු රත්නදීපය නැවත ඔබ දෝතට වැඩමවීමට අවසර.

ඔබගේ අදහස් ප්‍රකාශනය හා විනෝදාස්වාදය සඳහා මෙය දිගටම පවත්වා ගෙන යෑමට ලැබුණ ඔබගේ සහය බෙහෙවින් අගය කරමි. ඔබගේ වටිනා ලිපි, පින්තූර, විහිලු තහලු, ලමා ලිපි, ප්‍රභේලිකා යනාදිය අප වෙත ලබාදීමෙන් රත්නදීපයේ සාර්ථකත්වයේ කොටස්කරුවකු වන්න. ලිපි, පින්තූර, විහිලු තහලු, ලමා ලිපි, ප්‍රභේලිකා ලබා දුන් ඔබ සෑමට තුනි.

කවරයක කතාව .....

පැරණි ශ්‍රී ලංකාවේ ප්‍රවාහන මාධ්‍ය කිපයක් සහ ඒවායේ උපකාරක පිලිබඳ කතාවක් අද රත්නදීප පිට කවරය ඔබට කියයි. කුඩා කල බක්කි කරන්නියකින් පාසැලට ගිය මතකයකින් කතාව අරඹමු.

පිට තවරයේ ඉහල දකුණු කෙළවරේ බක්කි කරන්නියකි. ඊට යටින් බර කරන්නියක පින්තූරයකි. (පෙර කල භාණ්ඩ ප්‍රවාහනය සඳහා යොදා ගත්තකි). ඊට යටින් ඇත්තේ කොළඹ - නුවර තැපැල් ප්‍රවාහනය කල තැපැල් කෝච්චියයි. කොළඹ - නුවර දුම්රිය මාර්ගයේ අලගල්ල පාලමේ ඉදිකිරීමේ අවස්ථාවක් ඊලග පහල පින්තූරයේ දැක්වෙයි. එම පේලියේ යටින්ම ඇති පින්තූරය මීගමුව - හැඳල අතර වන හැමිල්ටන් ඇලේ එදා කාලය සිහි ගන්වයි.

අපි දැන් හැමිල්ටන් ඇලට වම් පසින් ඇති පින්තූරය දෙස බලමු. කටුගස්තොටදි මහවැලි ගඟ හරහා මූලින්ම තිබූ බුරුත ලී පාලමේ පින්තූරයකි. එකදු යකඩ ඇනයක් නොවද්දා තැනුනකි මෙය. ඊට උඩින් ඇත්තේ මහනුවර දුම්රිය ස්ථානයේ ආරම්භක අවස්ථාවයි.

අතීතයේ ධනපති විනෝදකාමීන්ගේ ප්‍රියතම වාහනයක්වූ තිරික්කලයක් ඊට උඩ පින්තූරයේ දැක්වෙයි. බර කරන්නියෙන් අර්ධයක්වූ බර බාගය ඊලග පින්තූරයේ හඳුනාගත හැක. මෙයද ගොනුන් දෙදෙනෙකු යෙදූ වාහනයකි. නාගරික ධනවතුන්ගේ වාහන දෙකක්වූ අස්ස කෝච්චිය හා රික්පෝව ඉහල වම් කෙළවරේ ඇති පින්තූරයේ දැක්වෙයි.

බර බාගය හා බර කරන්නිය අතර ඇති පින්තූර දෙකින් දකුණු පස පින්තූරය හපුතලේ දුම්රිය මාර්ගයේ ඇති උමගයක නිමවූ ස්වභාවයද වම් පස පින්තූරය එහි ආරම්භක ස්වභාවයද දක්වයි. තිරික්කලය හා තැපැල් කෝච්චිය අතර ඇත්තේ දෝලාවකි.

(මෙම පින්තූර අන්තර්ජාලයේ www.imagesofceylon.com ගෙන් උපුටා ගැනුනි)

The man who ate honey....

By Lilani Thewarapperuma

A man who had lost his way
In a dense dark forest far away
His path strewn with thorns and rocks
Faltered his way on, through stumbling blocks.

A wild and angry elephant he confronted
It gave him chase, he fled like demented
Saw an overgrown pit deep enough to hide
To avoid the elephant down the side he did slide

Soon he saw at the bottom of the pit
A slithering snake spitting venomous spit
He grasped perilously at a sunken root
Saw two rats gnawing at it, to boot

He knew very soon he'd lose his hold
He trembled pitifully being far from bold.
He looked around through fear filled eyes.
He heard from above the elephant's cries.

Down below was the deadly snake
He knew pretty well his life was at stake.
Suddenly he heard some bees zoom buzzing
Around a lush comb with sweet honey oozing

Forgotten were the threats from all three sides
Who could resist such sweet honey besides?
Someone saw him while passing by
Offered him help after asking him why.

He refused to let go of honey he licked
The black and the white rats laboriously nickered
He held on with one hand, the other on the comb
And when he crashes he'd seal his tomb.

The thorny path strewn with rocks in abundance
Is "Samsara", the wheel of existence.
The wild and angry elephant represents death
Through life he keeps chasing one, length and
breadth.

The root he was holding, is his birth
This keeps entangling and growing in girth.
Since birth we accumulate and cling on to things
Circling, grasping and getting involved in flings.

The black and the white rats are the night and day.
These keep shortening our temporary stay
Sensuous pleasures like drops of honey
Tempt a man to grasp riches and money.

The compassionate man who offered a helping hand
To get out of the situations in which a man can land
Was Lord Buddha showing the right way.

In sight of pleasures man will always sway

A fool thrives only for worldly pleasures
His insatiable greed for worldly treasures.
A wise man knows life's nature's uncertainty.
Lord Buddha's words prompt the forgotten reality.

Agriculture - In the very early days of the Sinhalese settlements

According to the Mahawansa, we believe that the original settlers from Northern India led by Vijaya, landed around 500 years BC in the region of the North West of Lanka, which they named Thambapanni. Prof Hema Chandra Ray, says that it is now agreed that the Sinhalese language belonged to the Indo Aryan family of languages and that its development can be traced from stage to stage from the pre Christian era. This also helps us to indicate that the ancestors of the present day Sinhalese migrated to this island from Aryavarta – the abode of the Aryanised Indians, as was known in ancient days, before the third century BC.

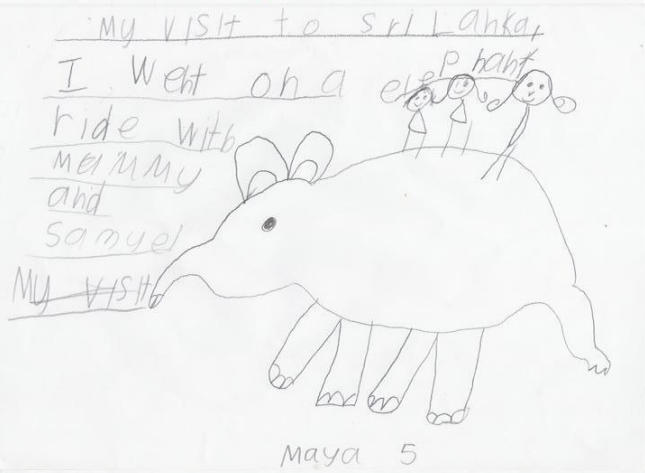
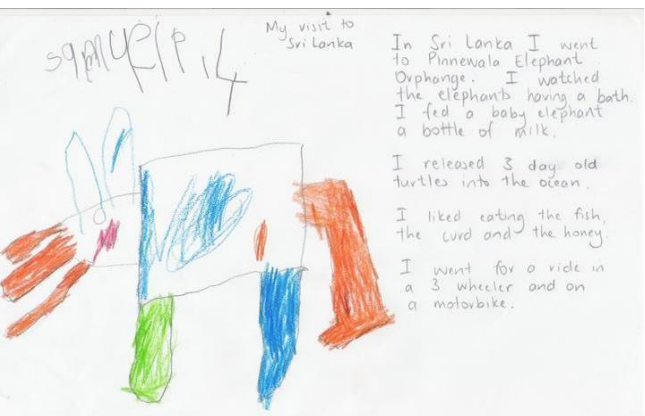
These people knew sea faring, hunting and also agriculture. Therefore when they arrived in Lanka, the fertility of the soil must have induced some of them to make permanent agricultural settlements. They naturally chose places close to water. Vijaya remained at the settlement of Thambapanni, on the Aravi Aru and one of his ministers called Upatissa found a settlement on the Kanadara Oya which came to be known as Upatissagama. Both settlements were between the two main rivers of the area – Kadamba Nadi (Malvathu oya) and Gona Nadi (Kala Oya).

After Vijaya's death, his brother Sumitta's son, Panduwasdeva came from India to succeed. Along with his Princess Bhaddakachchana came her many brothers, one of whom Anuradha founded Anuradhagama by the Malvathu Oya.

When transport for long distances was difficult in these old days, the existence of village communities depended on their ability to produce their own food, locally. The staple food of these

අපට තිබීම. මීට පෙර ලංකාවට යන විට යුද්ධයේ කුරිරු බව අපට දැනුණා. මෙවර මුළු රටම සාමයෙන් සතුටු වෙනවා.

මම ලෙඩ්ම ලංකාවට ගිය ගමන

ගිය අවුරුද්දේ නොවැම්බර් අග අප සිය පවුලම ශ්‍රී ලංකාවට ගියා. මෙවර ලංකාවට යන විට අප දැකපු විශාලම වෙහස තමයි නොබෙදුන සාමකාමී රටක්

අපට යුද්ධයේ දරුණුකම හොඳම දැනුණේ අප යාපනයට ගියපු වෙලාවේ. අප දැක්කා ලොකු වටිනා ගෙවල්, පාසැල්, කඩ සාප්පු, පල්ලි, කෝවිල්, චතුර ටැංකි, පාරවල්, ඊල් පාරවල්, ගස් කොළන් රුදුරු යුද්ධයේ වෙඩි පහරට විනාශ වෙලා තිබුන හැටි. තුස්තවාදීන් පැහැරගෙන ගිහිල්ලා අතහැර දාලා විනාශයට පත් වෙමින් තිබුනු වාහන ලෙස ගනනක් අපි දැක්කා. අපි ගියා ප්‍රභාකරන්ගේ ගෙදර සහ කාර්යාලයට. එයාල යොදාගෙන තිබුන ආරක්ෂාව දකිනකොට පුදුම හිතෙනවා. අපි තවත් දැක්කා ප්‍රභාකරන් තාපු පිහිනුම් තටාකය. එය හටිම විශාලයි. එතනලු මරාගෙන මැරෙන මුහුදු කොටි සුරුදු කලේන්.

යාපනය නගරය ටිකෙන් ටික සංවර්ධනය වෙමින් පවතිනවා. අපේ හමුදාවේ අයියලා, අක්කලා අපි වෙනුවෙන් තාමත් දුක් විඳිනවා. යුද්ධය නිමාකර අප රටට සාමය උදාකර දුන් සැමට යහපතක්ම වේවා.

පෙනාලි ලෙවිකෝ බණ්ඩාර

හෙළ මිහිර හා අපේ දරුවන්

තවසිලන්තයේ වෙසෙන අපේ දරුවන්ට සිංහල සංස්කෘතිය ගැන අවබෝධයක් ලබාදීම සඳහා එක්සත් ශ්‍රී ලංකා සංගමය විසින් වසරක් පාසා පවත්වනු ලබන හෙළ මිහිර හඳුන්වා දිය හැකිය. 1996 වසර සිට අද දක්වා අඛණ්ඩව වසරින් වසර ජනප්‍රිය වෙමින් ඉදිරියට යන මේ මහා ජාතික සංස්කෘතික සන්දර්ශනය අද වචනයේ පරිසමාපත්තියෙන් හෙළ මිහිරක්ද යන ප්‍රශ්නය අප කා තුලත් පැහැනැහි ඇත.

හෙළ මිහිර කියන වචනයේ අර්ථය නම් සිංහල සතුට යන්නයි මෙම හෙළ මිහිරෙහි තිබෙන සිංහල සතුට කෙමෙන් කෙමෙන් ගිලිහී යන බවක් දැන් අපට දැනෙන්න පටන් ඇරගෙන තිබෙනවා මෙයට හේතුව සොයා පිලියම් යෙදීමේ කාලය එළඹී ඇති බව මගේ හැගීමයි

මෙහිදී දෙමව්පියන් සතු වගකීමක්ද වේ එනම් හෙළ මිහිර වැනි දේවල පමණක් නොව වෙනත් අවස්ථා වලදීද තම දරුවන් කරන්නේ කුමක්ද යන්න පිලිබඳව තරමක විමසිල්ලෙන් සිටිය යුතුයි තම දරුවන්ට ජාතිය ආගම සංස්කෘතිය පිලිබඳ උසස් රුචිකත්වයක් ඇති කිරීම ඒ සඳහා ඔවුන්ට හටිමග පෙන්වාදීම අප සතු බැරැරැම් වගකීමකි මෙය එකවිට කළ නොහැක කුඩා අවධියේ සිටම ඔවුන් ඒ සඳහා මෙහෙයවිය යුතු වේ

මවගේ ඇකයේ නැලවෙන දරුවා ඇයගේ මුවින් පිටවන දරු නැලවිලි ගීතයට කන් යොමා ගෙන සිටියි දරුවා පා ඔසවන විට සිගිහි ලමා ගී ඔවුනට ඇසෙන්නට සැලැස්විය යුතුයි මේවා ශ්‍රවණය කරන දරුවා එම ගී වල ආභාපය ලැබීමට නිතැතින්ම පෙළඹේ ලමා කාලයේ ලමා ගීත ඒ ඒ කාලවලදී තම

වයසට ගැලපෙන ගිත අසන්නට පෙළඹවීම තුළින් ලමයා කෙරෙහි උසස් රුවකත්වයක් ඇති කළ හැක මේවා අප අත්දැකීම් තුළින් ගොඩ නගාගත් ඒවා වේ

හෙළ මිහිර අයදුම්පත් එවීම ආරම්භයේ සිටම ඒ සඳහා ගිත තෝරා ගන්නාවිට දෙමව්පියන් දරුවාගේ වයස ගැනද සැලකිලිමත් වෙනවා නම් තම දරුවන් තුළින් උසස් නිර්මාණ බිහිවීම අනිවාර්යයෙන් සිදුවේ ඔබට ඒ පිළිබඳ අවබෝධයක් නොමැති නම් ඒ පිළිබඳ අවබෝධයක් ඇති කෙනෙකුගෙන් උපදෙස් ගත හැකිය

සමහර විට උසස් නිර්මාණ කියන්නේ මොනවාද කියා ප්‍රශ්නයක් පැන නැගිය හැක උදාහරණයක් ලෙස නව පරපුරේ ගිත ගයන භාතිය සත්තුප් ශෙහාන් මිහිරංග යන අයගෙන්ද මැනදී උසස් නිර්මාණ බිහිවී ඇත නමුත් අප දරුවන් ඔවුන්ගේ හොඳ නිර්මාණ වලට යනවාට වඩා රූප සංගීතය කෙරෙහි වැඩි අවධානයක් දැක්වීමේ ප්‍රවණතාවය වැඩිවෙන බවක් පෙනෙන්නට ඇත මොනැතදී දෙමව්පියන්ගේ මැදිහත්වීම ඉතා අවශ්‍යය මා ඉහත පෙන්වා දුන් පරිදි කුඩාකල සිට දරුවා උසස් රුවකත්වයක් කෙරෙහි යොමු කරනවානම් මෙවැන්නක් ඇතිවීමට ඉඩක් නොමැත

හෙළ මිහිර තේමාව මීට වඩා භාත්පසිත්ම වෙනස් මාතෘකාවකි සිංහල අවුරුද්ද සංකේතවත් කරමින් නවසිලන්තයේ ශ්‍රී ලාංකික සහායයින්ට එක්සත් ශ්‍රී ලංකා සංගමය මගින් පිදෙන ජාතික සංස්කෘතික සන්දර්ශනයක් බවට පත් කිරීම ඔබගේත් අපගේත් මහගු වගකීමකි නැතිනම් සිංහල ජාතිය මෙන්ම සිංහල සංස්කෘතියද විනාශ වීම වැඩි ඇතක නොවේ අපගේ දරුවන් හටමගට යොමු කළේ නැත්නම් අපද සිංහල සංස්කෘතිය වැනසීමේ කොටස් කරුවන් වනු නොඅනුමානය

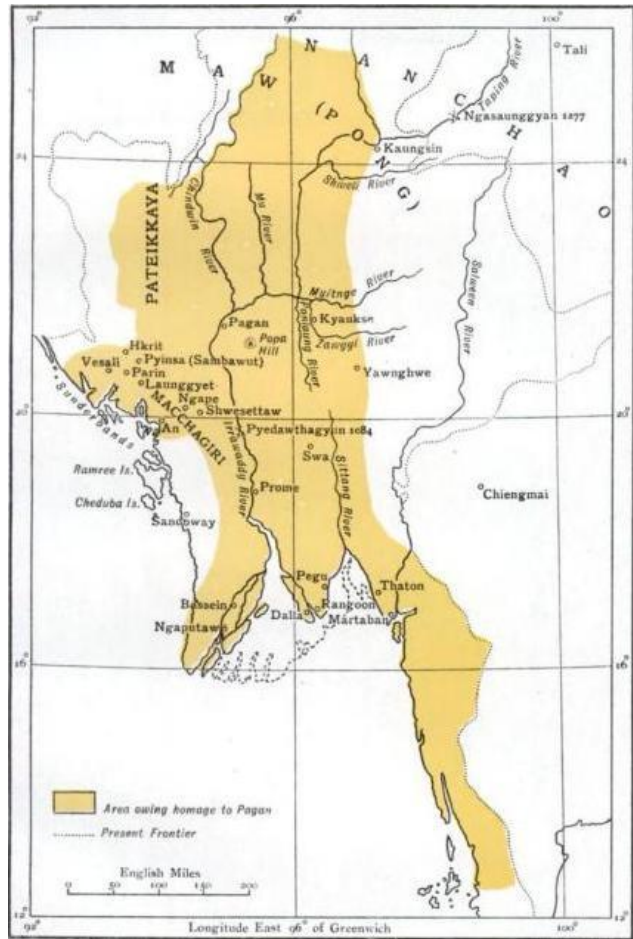
සුනේත්‍රා අභයවර්ධන

සිංහලයෝ බුරුමය ආක්‍රමණය කරති

ලක්දිව ඉතිහාසයේ විදේශීය යුධ ප්‍රයාණයන් මගින් අධිරාජ්‍යයකට හිමිකම් කියුවන් අතර මහ පැරකුම්බා රජු මුල් තැනක සිටී. ඉමහත් බාධක මැද ඉමහත් ඉවසීමකින් යුතුව ලංකාධීන්වරභාවය තහවුරු කල මහ පැරකුම්බා රජු මුහුණ දුන්නේ පහසු කාර්යයකට නොවේ. එක් වැසි බිඳකුදු සයුරට අපතේ නොයවා රට ධන ධාන්‍යයෙන් සුබිත මුද්‍රිත කරවීමට යෙදවූ මේ රජුට බාහිර සතුරන්ගෙන් නොමද කරදර සිදුවිය. මේ සතුරු කරදර වලින් සිදුවන හානි අවම කිරීම පිණිස හේ තම විදේශ ප්‍රතිපත්තිය සාර්ථකව මෙහයවනු ලැබීය. මෙම ප්‍රතිපත්තිය මහ පැරකුම්බාවන්ට පෙර සිටි රජවරුන්ද අඩු වැඩි වශයෙන් ක්‍රියාත්මක කරන ලද්දකි.

වානකාගේ ‘අර්ථ ශාස්ත්‍ර’ ග්‍රන්ථයේ දැක්වෙන පරිදි ‘මගේ අසල්වැසියාගේ සතුරා මගේ මිතුරෙකි’ යන්න අර්ථ ගැන්වූනු විදේශ ප්‍රතිපත්තියක් පෙර ලක් රජවරුන්ගේද විදේශ ප්‍රතිපත්තිය විය. මේ අනුව යමින් අසල්වැසි ඉන්දියාවේ සොලී, පාන්ධ්‍ය හා කේරල රාජ්‍යයන් අතර තරගයෙන් කිසිදු එක් රාජ්‍යයක

ජයග්‍රහණය තමාට අවාසිදායක බව වටහාගත් මහ පැරකුම්බා රජ එය වලක්වාලීමට තම උපක්‍රම හා යුද්ධ ශක්තිය යෙදවීය. මෙයට අමතරව ලංකා රාජ්‍යයේ ගෞරවය තබා ගැනීම පිණිසද කෙටි යුද්ධ ව්‍යාපාරයක වර්තමාන බුරුමයට (පහාන් රාජ්‍යයට) විරුද්ධව යෙදීමට මහ පැරකුම්බා රජුට සිදුවිය. මේ එම යුද්ධ ව්‍යාපාරය පිළිබඳ සමාලෝචනයකි.

වාර්ෂිකව යැවූනු දුත පිටියේ මගින් බුරුමයේ සිට දල ඇත්තු ආනයනය කිරීමේ ව්‍යාපාරයක් එකල වූ බව වූලවංසය ආදී ග්‍රන්ථ වල දැක්වේ. ලංකාවේ දල ඇත්තු උානතාවය අඩුකර ගැනීමට මේ ආනයනය උපකාරී විය. මේ සඳහා බලය ලත් වෙළෙන්දෝද බුරුමයේ සිටියෝය. දෙරටේම රජවරු බෞද්ධයන් වීම නිසා වටිනා තැඟිබෝග හුවමාරුව මගින් සබඳතා රැකගැනීමද සිදුවිය. විජයබා රජු ලක්දිව උපසම්පදාවට හිසුන් ලබාගත්තේද එකල බුරුමයේ රජු වූ අනවරට රජුට හසුන්පත් යැවීමෙනි. මේ සමග ලාංකික කුමරියක්ද දත්ත ධාතුන් වහන්සේ හැඩයට තැනූ ධාතුන් වහන්සේ නමක්ද බුරුමයට වධමවන ලදී. සොලින්ට විරුද්ධව කල විජයබා රජුගේ අවසන් යුධ ප්‍රයත්නය සඳහා නැව් පහක ආධාර හමුදාවක්ද අනවරට රජු විසින් එවූ බව කියැවේ.

ක්‍රි. ව. 1164 හෝ 1165 දී පමණ බුරුමයේ රජව සිටියේ අලවුංසිතු රජය. මොහුගේ අගනුවර වර්තමාන බගාන් (පහාන්) නගරයයි. මේ වනවිට මොහු වයස 80ක් පමණ වන වයෝවෘධ රජ කෙනෙකි. වයසත් සමග අත්තනෝමතික බලයත් ඒකාබද්ධ වීම නිසාදෝ මේ රජු අතින් සිංහල රාජ්‍යයට අගතිගාමී කටයුතු කිපයක් සිදුවිය. ඇතුත් වෙලදාමෙන් රජයට විශාල

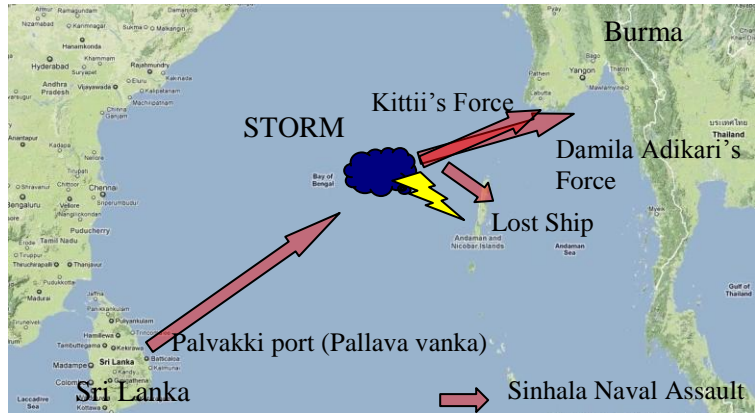
ලාභයක් ලබා ගැනීමට සිතූ මේ රජ වෙළඳ අධිකාරිය තමා සතු කර ගත්තේය. ලංකාවෙන් ගිය දුත පිරිසේ ධනය, නැව් හා මිලදී ගෙන සිටි ඇතුන්ද කොල්ලකා ගත් මෙම රජු එම දුත පිරිස පයෙහි විලංගු දමා කඳුකරයෙහි සිරකර තැබීය. නැවත ලංකාවේ කිසිම නැවකට තම රාජ්‍යයට පැමිණීම තහනම් කොට එය උල්ලංඝනය කිරීම මරණීය දණ්ඩනයටද යටත් කළේය. ඉන්පසු එම දුත පිරිස සිදුරු කළ නැවක නංවා ලංකාවට පිටත් කළේය. මෙයට පෙර අවස්ථාවක පැරකුම්බාහු රජුගේ දුතයන්ගෙන් ත්‍යාග ලබාගත් ඔහු ඒ වෙනුවට ඇතුන් යැවීම පැහැර හැරියේය. තෙවනුව බුරුමය හා සියම් රට මැදින් වර්තමාන කාම්බෝජය (අංග්කෝර් රාජ්‍යය) වෙත යැවූහු සිංහල කුමරියක්ද පැහැර ගත්තේය.

මේ සියලු අකටයුතුකම් වලින් කිසුහු මහ පැරකුම්බා රජු තෙමේ ලංකා රාජ්‍යයේ ගෞරවය උදෙසා බුරුම රාජ්‍යය වෙත ආක්‍රමණයකට අත දුන්නේය. මේ ආක්‍රමණය උදෙසා ශක්තිමත් නාවුක හමුදාවක් අවශ්‍ය විය. විවිධ යුද්ධෝපකරණ සහ අවශ්‍ය නැව් තැනීමට පස් මසක් ගතවිය. බුරුමයේ සුපරිසිදු යුධ ඇතුන් ජයගැනීමට තියුණු උල් ඇති ගෝකණ්ණක නම් රේතලද සපයා ගන්නා ලදී. අවශ්‍ය තරම් ආහාරපානද නැව්වලට පැටවූහි. හරක් අං වල දමා ආරක්‍ෂා කරන ලද බෙහෙත් ද්‍රව්‍යද පැටවූහි. වෛද්‍යවරුන්ද හෙද පරිවාරිකාවන්ද නැව් නැංගාහ. මෙලෙස රැස් කළ මහා සේනාවේ ප්‍රධාන අණ දෙන නිලධාරියා වූයේ මහ පැරකුම්බා රජුගේ භාණ්ඩාගාරයේ ප්‍රධානියාවූ 'ගණක අමාත්‍ය' ආදිත්‍ය දම්ලාධිකාරිය. නියෝජ්‍ය අණ දෙන නිලධාරියා වූයේ දණ්ඩනයක ධුරය හෙබවූ කිත්ති (කිත් නුවරගල) සෙනවියාය.

නැව් විශාල සංඛ්‍යාවකින් හෙබි මේ හමුදාව පරාක්‍රමබාහු රජතුමා සහ රාජ සභාවෙන් සමුගෙන සුභ මොහොතින් සිය ප්‍රයාණය ඇරඹුවේය. ලංකාවේ රේසානදිග වෙරළේ වර්තමාන කුච්චවේලියට උතුරින් වර්තමාන පල්වකකි (පල්ව වංක - තොටින් මේ නැව් හමුදාව භාරණැ ආදී තුර්‍ය භාණ්ඩ හඬ හා රැස්ව සිටියවුන්ගේ ආශීර්වාද හඬ මැද නැංගුරම් ඔසවා සිය යාත්‍රාව ඇරඹීය.

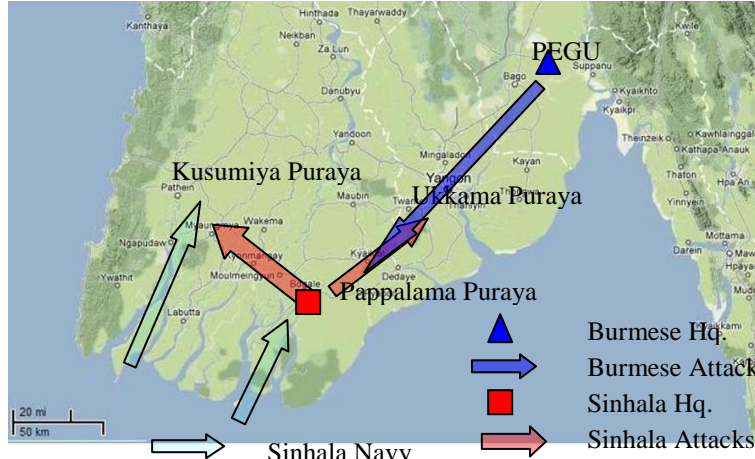
නම් සිංහල නාවුක හමුදාවට බුරුමය දක්වා යාත්‍රා කිරීමේදී දරුණු කුනාටුවකට මුහුණ දීමට සිදුවිය. නැව් සී සී කඩ වූහි. කුනාටුවෙන් පසු එක් නැවක් අතුරුදහන්ව තිබූ අතර කිත්ති නම් නියෝජ්‍ය සෙන්පතියා ගමන්කළ නැව අසල වූයේ තවත් නැව් සතරක් පමණි. මේ නැව් පහ තවදුරටත් බුරුමය බලා යාත්‍රා කළෝය. ඉතිරි නැව් සියල්ල නැගෙනහිර දිසාවට ගසාගෙන ගියමුත් නැවත එක්රැස්ව ආදිත්‍ය දම්ලාධිකාරී සෙනවියාගේ අණ යටතේ බුරුමය බලා යාත්‍රා කළෝය.

අතුරුදහන්වූ නොකාව අන්දමන් දුපත් දිසාවට ගසාගෙන ගොස් ඇත. එහි නොපතිතුමා අන්දමන් දුපත්වල කාක ද්වීපයේ වැසියන් රැසකුන් අල්ලාගෙන නැවත ලංකාවට පැමිණ ඇත.

ප්‍රධාන හමුදාව බුරුමයට ආසන්නව ඉරවඩි ගඟේ මෝයෙහි ඇති ගංගාවක් දිගේ උතුරට යාත්‍රා කොට වර්තමාන බගලේ (පල්වලම පුරය) නගරයට සේන්ද්‍ර විය. එහි තිබූ වරායට කඩාවැදී නගරයද අත්පත් කර ගත්තේය. මේ නගරය සිංහල හමුදාවේ මූලස්ථානය විය. වර්තමාන බැගෝ නුවර (පේගු නුවර) ආණ්ඩුකාරයා මෙහෙයවූ යුද්ධ හස්තීන්ගෙන් ගෙන්ද සපිරි බුරුම හමුදාවක් පල්වලම පුරය මුදා ගැනීමට සිංහල හමුදාවත් සමඟ සටන් කළෝය. සිංහල ගෝකණ්ණක රේතල මගින් යුද්ධ හස්තීන් මැඩ පැවැත්වූ ආදිත්‍ය දම්ලාධිකාරී සෙනවියාගේ සිංහල හමුදාව පේගු නුවර ආණ්ඩුකාරයාටද ජීවග්‍රහයෙන් අල්වා ගත්තේය.

කිත්ති සෙනවියා ප්‍රධාන කුඩා සේනාව සහිත නැව් පහ බුරුමයට ආසන්නව ඉරවඩි ගඟේ මෝයෙහි බටහිරට බරව ඇති ගංගාවක් දිගේ උතුරට යාත්‍රා කළේය. මෙම සේනාව වර්තමාන පැනේන් නුවර (කුසුම්ප පුරය) වෙත කඩාවැදී එය අත්පත් කරගත්තේය. කිත්ති සෙනවියා කුසුම්ප පුරය පස් මසක් තිස්සේ පාලනය පල බව දෙවනගල සෙල් ලිපියේ සඳහන්ව ඇත.

දම්ලාධිකාරී සෙන්පති වයඹ දිශාවට සේනා මෙහෙයවා කිත්ති සෙනවියා සමඟ නැවත සම්බන්ධ විය. මෙසේ එක්සත්වූ සිංහල සේනාව නැවත පේගු නුවර සිට නිරිතදිග වර්තමාන ටිවැන්ටෙ නගරය (උක්කම පුරය) ආක්‍රමණය කර යටත් කර ගත්තේය.

මේ වන විට පගාන් හි රජු අලවුංසිතු සිංහල හමුදා ආක්‍රමණයට තමාට මුහුණ දීමට අපහසු බව තේරුම් ගෙන ලංකාවෙන් බුරුමයට ගොස් සිටි සංඝයා වහන්සේ කිප නමක් මගින් සාම සාකච්චා ඇරඹීය.

කලින් සිංහල දැනගන්නට හා වෙළෙඳුන්ට තිබූ සියලුම වරප්‍රසාද නැවත ස්ථාපිත කරන බවට පොරොන්දුවක්ද දුන්. අවුරුදු පතා ලංකා මහාධිරාජ්‍යයට කප්පම් ලෙස අලි ඇතුන් දෙන බවට පොරොන්දුවීමෙන් පසු සිංහල සේනාව තම කඳවුරු බිඳ දමා නැවත නැව් නැග අලවුංසිතු රජුගේ තැගිබෝගද රැගෙන නැවත ලංකාවට පැමිණියහ.

අග්නිදිග ආසියාවේ රටවල ශ්‍රී ලාංකික ප්‍රොසන්නවය පැතිරවූ මේ යුද්ධ ව්‍යාපාරය නිසා සිංහල වෙළෙන්දන් හා රාජ දැනගන්නට තම කාර්යයන් කිසිවෙකුගෙන් බාධාවක් නැතිව කරගෙන යා හැකිවිය. මෙයට අමතරව සිදුවූ වැදගත් කරුණ වූයේ බුරුමයේ සිදුවූ රාජ්‍ය පෙරලියයි. සිය දුර්වලත්වය හා අසාධාරණ සේනා මෙහෙයවීම නිසා වැසියා කුපිතව සිටින බව බටහිරින් අලවුංසිතු රජු ප්‍රවේශයට පත්සලට ගොස් තම දෙවෙනි පුත්‍ර නරාතු හට තාවකාලිකව රජය බාර දුන්. තම පියා ජීවත් අතර සිටියොත් නැවත රජකම බාර දීමට සිදුවන හෙයින් නරාතු රජු පිය රජු වඳින මුළාවෙන් පත්සලට ගොස් කොට්ටසක් මුහුණට මබා පිය රජු මැරවීය.

(ලංකා විශ්වවිද්‍යාලයේ ලංකා ඉතිහාසය, 1 කාණ්ඩය, 11 භාගය හා අන්තර්ජාලය ඇසුරෙනි.)
සරත් තුරැවිට

බයිබලයෙන්....

හිතෝපදේශ

3 වෙනි පරිච්ඡේදය

- 1 මාගේ පුත්‍රය, මාගේ උපදෙස් සිහි නැති නොකර, ඔබේ සිහිත් මාගේ ආඥා රක්ෂා කරන්න.
- 2 මකනිසාද එයින් දවස් ගණනද, ජීවිතයේ අවුරුදුද, සමාදානයද, ඔබට වැඩිවන්නෙය.
- 3 කරුණාව සහ සත්‍යවාදිකම ඔබෙන් පහ නොවේවා, එවා ඔබේ ගෙල වටේ බැඳගන්න. ඔබේ සිහි නමැති පුරාවේ එවා ලියාගන්න.
- 4 එවිට ඔබ දෙවියන්වහන්සේගේද, මනුෂ්‍යයාගේද ඇස් හමුයෙහි කරුණාවත්, යහපත් කීර්තියත්, ලබනවා ඇත.
- 5 ඔබේම නුවණෙහි නොපිහිටා, ඔබේ මුළු සිහිත් ස්වාමිත්වහන්සේ කෙරෙහි විශ්වාස කරන්න.
- 6 ඔබේ සියළු මාර්ගවලදී උන්වහන්සේ සලකන්න, එවිට උන්වහන්සේ ඔබේ මාවත් සමතලා කරනවා ඇත.
- 7 ඔබ ඥාණවත්තයෙකැයි සිතා නොගන්න ස්වාමිත්වහන්සේ කෙරෙහි හයව නපුරෙන් දුරුවෙන්න.
- 8 එක ඔබේ නහරවලට සනීපයද, ඔබේ ඇටවලට ප්‍රාණවත්කමද වන්නෙය.
- 9 ඔබේ සම්පතින්ද, ඔබේ සියළු අස්වැන්නේ ප්‍රථම එලයෙන්ද,

- ස්වාමිත්වහන්සේට ගෞරව කරන්න.
- 10 එවිට ඔබේ අටු බොහෝ ධාන්‍යයෙන් පිරෙන්නෙය, ඔබේ මුද්‍රික යන්ත්‍රද, අළුත් මුද්‍රිකපානයෙන් ඉතිරෙන්නෙය.
- 11 මාගේ පුත්‍රය, ස්වාමිත්වහන්සේගේ තරවුකිරීම සුළුකොට නොසිතන්න; උන්වහන්සේගේ දඩුවමටද කලනොකිරෙන්න.
- 12 මකනිසාද, පියෙකු ශ්‍රිය පුත්‍රයාට දඩුවම් කරන්නාක්මෙන්, ස්වාමිත්වහන්සේ තමන් ප්‍රේමකරන අයට දඩුවම්කරන්නෙය.
- 13 ප්‍රඥාව සොයාගන්න මනුෂ්‍යයාද, ඥානය ලබාගන්න මනුෂ්‍යයාද වාසනාවත්තයෙය.
- 14 මකනිසාද එහි ප්‍රයෝජනය රිදීවල ප්‍රයෝජනයටත්, එහි මාබය පිරිසිදු රතටත් වඩා හොඳය.
- 15 ඇ රතුකැටවලට වඩා අතර්ඝය. ඔබේ සියළු ශ්‍රියදේ ඇට (ප්‍රඥාවට) සමානකළ නොහැක.

- 16 ඇගේ දකුණතෙහි දීර්ඝාශුෂ්‍යද ඇගේ වමතෙහි වස්තුව හා ගෞරවයද ඇත.
- 17 ඇගේ මාර්ග ප්‍රසන්න මාර්ගවල්ල, ඇගේ සියළුම මාවත් සමාදානයය.
- 18 ඇ අල්ලාගන්නන්ට ඇය ජීවනයේ වෘක්ෂයකය; ඇ ලබාගන්නෝ වාසනාවත්තයෙය.
- 19 ස්වාමිත්වහන්සේ ප්‍රඥාව කරණකොටගෙන පොළොවේ අත්තිවාරම් තැබූසේක; ඥානය කරණකොටගෙන අහස පිහිටෙවූසේක.
- 20 උන්වහන්සේගේ දැනගැනීමෙන් ගැඹුරු තැන් භාරනු ලැබුවේය, වලාකුළුවලින්ද පිහි වැස්සෙන්නෙය.
- 21 මාගේ පුත්‍රය, මේවා නුඹේ අස්වලින් පහ නොවේවා;- හොඳ නරක තෝරා ගැනීමේ හැකියාව, (නපුරෙන් ආරක්ෂා වන පිණිස) විමසිලිමත් වීම.
- 22 එවිට එවා ඔබේ ආත්මයට ජීවනයත්, ඔබේ ගෙලට අලංකාරයත් වන්නෙය.
- 23 එවිට ඔබේ පය නොපැකිල,

ඔබ සුවසේ ඔබේ මාර්ගයෙහි යන්තෙහිය.
 24 ඔබ සැතපෙන කල හය නොවන්නෙහිය.
 එසේය, ඔබ සැතපුණාම ඔබේ හිත්ද මිහිරි වන්නෙය.
 25 හදිසි හීනියාවන්, දුෂ්ඨයන් පිටට පැමිණෙන
 කුණාටුවාවන්, හය නොවන්න.
 26 මකනිසාද, ස්වාමිත්වභවයේ ඔබේ විශ්වාස භූමියව,
 ඔබේ පය අසු නොවන ලෙස ආරක්‍ෂාකරන්නෙක.

ෆිඩේලියා ප්‍රනාන්දු

දැනුම මිනුම

පසුගිය රත්නදීප කලාපයේ තිබුණු රජුගේ තත්ව පාලන ඇමතිවරයා මුහුණදුන් ගැටලුව ඔබට මතක ඇති. බේකට් පහකින් එක බේකටියක පාන්වල බරෙහි ග්‍රෑම් 50ක අඩුවක් තිබුණි. විශාල දුනු තරාදියක් භාවිතාකර එක් වරක් පමණක් කිරා තත්ව පාලන ඇමතිවරයා වැරදි කරන බේකටිය සොයා ගන්නේ පහත දැක්වෙන ක්‍රියා පිලිවෙතිනි.

- ඔහු බේකට් පහටම අංක අනුපිලිවෙලින් ලබා දුනි (1,2,3,4,5)
- පලවැනි අංකිත බේකටියෙන් එක පාන් ගෙඩියක්ද, දෙවැනි අංකිත බේකටියෙන් පාන් ගෙඩි දෙකක්ද, තුන්වැනි අංකිත බේකටියෙන් පාන් ගෙඩි තුනක්ද, ආදී වශයෙන් බේකට් පහෙන් පාන් ගෙඩි 15 ක් රැස් කරගනි.
- පාන් ගෙඩි 15 තිබිය යුතු මුදු බර 15X500 = 7500ග්‍රෑ
- පලවැනි අංකිත බේකටිය වැරදි නම් මුදු බර ග්‍රෑ 7450ක් විය යුතුය. (එම බේකටියෙන් ගන්නේ එක පාන් ගෙඩියක් පමණක් බැවින් මුදු බර අඩු විය යුත්තේ ග්‍රෑ 50 කින් පමණි)
- දෙවැනි අංකිත බේකටිය වැරදි නම් මුදු බර ග්‍රෑ 7400ක් විය යුතුය. (එම බේකටියෙන් ගන්නේ පාන් ගෙඩි දෙකක් පමණක් බැවින් මුදු බර අඩු විය යුත්තේ ග්‍රෑ 100 කින් පමණි)
- මෙලෙස මුදු බර ග්‍රෑ 7350 නම් තුන්වන බේකටියද, ග්‍රෑ 7300 නම් හතරවන බේකටියද, ග්‍රෑ 7250 නම් පස්වන බේකටියද වැරදිකරු බවට තීරණය කල හැක.

ඔබත් රජුගේ තත්ව පාලන ඇමතිවරයා තරම්ම දැනුමැත්තෙකු වුවාට කිසිදු සැකයක් නැත.

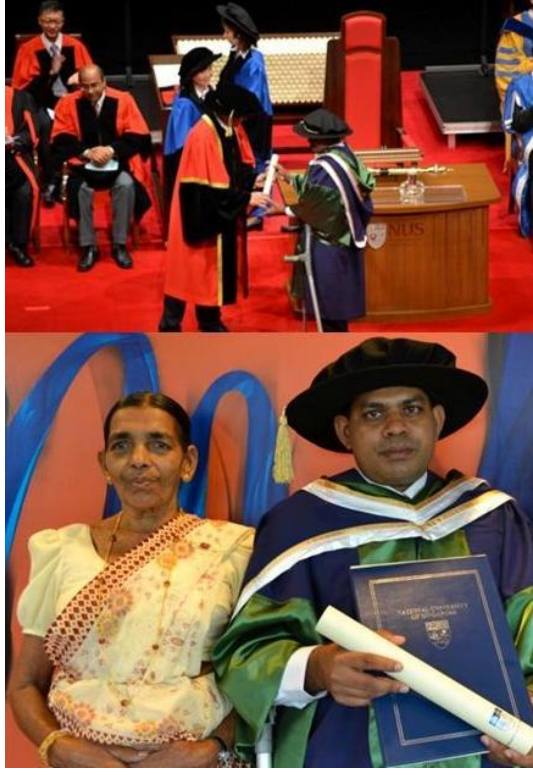
මෙවර ප්‍රශ්නය පෙනාල් පුතා අලුතින් මිලදී ගත් බෝට්ටුව ගැනයි. පෙනාල්ගේ බෝට්ටුවේ පැත්තට සවිකොට ඇති හිණි මගෙහි පඩි 6ක් ඇත. පඩි දෙකක් අතර පරතරය හටියටම අඩි 1කි. 2011 අගෝස්තු 15 දා වඩදිය නැගීම සෑම පැය කාලකටම අගල් 12කි. පැයක වඩදිය නැගීමකින් පසු වඩදියේ උපරිමයේදී පෙනාල්ගේ හිණි මගෙහි පඩි කීයක් යටවී ඇතිද?

උත්තරය දන්නවා නම් රත්නදීප සංස්කාරකට පමණක් කියන්න. ලබන රත්නදීප සගරාවෙන් උත්තරය නොවරදවාම ලැබේවි.

Inspiring Story .....

This is a real story. It shows the resoluteness of ordinary Sri Lankans. The article was originally from the Newspaper Island 23-07-2011. The article was edited for lack of space.

How many roads must a man walk down?

The journey has been long, very very long. It started in a little village called Dandu Bendi Rупpa in Nuwara Kalaviya when Dingiramma rolled Jayathilaka in a ‘borrowed’ wheel chair for his first day in the village school. “Hodatama Wahinawa Mahaththayo” she told me, the skies were gray and raining and the distant clouds were coughing thunder. She had covered her 10 year old handicapped son with a plastic sheet and pushed him on rickety old wheels which were gifted to them when some old man died in the next village. Such was the beginning....

That was then, twenty five years ago.

The ceremony was solemn, opulent and almost sacred. The National University of Singapore does not spare anything when it comes to their ‘lime light’ events. The Class of 2011 all gathered in their robes of black and flat hats, mostly young, ‘this medal winner’ and ‘that medal winner’ of Singapore’s best brains in youth. The recipients of the prestigious degrees totalled more the 400. Then there were the chosen few representing the elite in education, the

ones who had read and completed their PhDs in this world renowned institution. The audience gathered was the 'who's who' of Singapore in their Saville Row suits and Bally feet. Pahalagedara Jayathilaka too was there, sitting among the Doctors of Philosophy, his crutches folded across his knees waiting to be called to end his unbelievable journey.

I sat with Dingiramma, Jayathilaka's mother along with his brother and sister-in-law whom he had brought down from Sri Lanka to witness the final walk. This sure was a different planet to these rural people and they sat in their village innocence, making feeble attempts to come to terms with the grandeur of it all. If anybody had a right to be there, it sure was Dingiramma. The name was announced, "Pahalagedara Jayathilaka" and I glanced at the 70 year old mother and saw her staring 'blink-less' as her beloved son walked on to the stage. Eyes glued and tears pouring down a mottled skinned cheek she celebrated with absolute awe each step Jayathilaka was taking, crawling the final crawl in crutches to receive his PhD.

What enormous battles she had fought along with him? What roads they had walked together, poor pilgrims in an unknown odyssey? Hand in hand and crutches clinched, they trudged the unimaginable tortuous steps of a very long journey that had impossible mountains to climb. What wringing they would have done to squeeze out the drops of courage from their dented and battered lives to see the far distant light and to be where they are today?

"How many roads must a man walk down, before you can call him a man?" the immortal words of Dylan come to my mind. The answer is not in the wind, but in the unbelievable achievement of Jayathilaka who had surmounted all obstacles to stand tall today with his 'Fluid Dynamics' doctorate. The other side of the coin of course is Dingiramma, the simple uneducated mother who cultivated vegetables and raised him with 8 other siblings as a single parent in an obscure village. What visions would she know of education? What ambitions would she have hoarded as all other mothers do for their sons? What hopes? What ways to even think of him attending school let alone entering a university? She had only the purest of love, in a cruel world of 'cripple-look-down.' "Mata dukai Mahaththayo, abbagathayekne," she just wanted to make the little disabled boy play some little part in life other than to be an intrinsic failure with lame legs. That was her call, to give her son some normalcy. Dingiramma, when she pushed the wheel chair to school on the first day, in the pouring rain, would never have thought in her wildest dreams how far this

magnificent young man would travel in his long and gruelling trail.

Yes, the old unheralded mother sat among the elite of Singapore, a poor vegetable seller from a village near Dambulla, dressed in a pale brownish white sari, a long necklace of metal and some coloured beads around her neck and a hanky to constantly wipe her eyes, watching a very rare impossible dream take form and shape in reality.

"The bravest battle that ever was fought
Shall I tell you where and when?
In the maps of the world you would find it not
It was fought by the mothers of men."

I am sure all you mothers who read me in this article would silently cheer Dingiramma, applaud her in your hearts and sing her praises to those you meet. She certainly deserves that and more, the unknown and unsung optimum of motherhood which she in her own simple way had displayed in almost unparalleled achievements of emotion filled courage and has unknowingly laid bare for others to emulate.

It was Jayathilaka who told me how he heard on his first day in school one teacher telling the other "Why is this cripple allowed here? He is going to be a problem", and the other teacher saying 'May be he can at least learn to write his name.'

Jayathilaka received repeated double-promotions and he went from the village school to Kurunegala to do his 'A' levels where he scored the highest marks in the district and entered Katubedde University to study Mechanical Engineering. That part had been extremely difficult, Dingiramma's meagre earnings from selling vegetables was hardly adequate to support young Jayathilaka. His best eating had been a 'banis or a malu paan' at Mallika Bakery and the 'food-festivals' they laid out on campus to those who survived on subsidised meals.

Jayathilaka did not get a First Class, what he received was a Super First Class. I did not even know what that meant, but my basic English told me it was better than a First Class.

The journey is now over; Dingiramma has done her part as a mother to bring her little handicapped boy to where he is today. He too has done more than his share, where much more able people would have given up even before they began, Pahalagedara Jayathilaka plodded on to a golden finish line.

Dr. Jayathilaka has been offered employment at the National University of Singapore as a postdoctoral researcher. He will continue there for two more years.

“I want to go back, I like to teach in Sri Lanka, I owe that to my homeland that gave me a free education,” such were his words after the ceremony, spoken in true patriotic vein, sincere and laced with gratitude.

That night we gathered and shared a simple meal to celebrate. They had brought ‘kalu dodol’ from home, just the right Nuwara Kalaviya touch. There was no one to interview them nor flashing lights and TV cameras to record their fable. Dingiramma recalled some of the stories of Jayathilaka’s childhood, how he used to crawl around the table when the others were studying and how his brother taught him to write. And how he went to school pushed in his ramshackle wheel-chair and how he painfully walked small distances bending and lifting his bad leg with his hand to take a few steps. I wish I had space to write, but then my words would be superfluous and colourless, totally incapable of capturing the full essence of their journey, let alone the accompanying emotions of the mother and son.

I wonder how Mother Lanka would recognise and praise someone like Dingiramma. It matters not to her and it certainly matters not to Jayathilaka, they have already won their race in super splendid fashion. They are rare, of how a mother and son walked an extremely demanding trail from the village of Dandu Bendi Rупpa to the National University of Singapore and a PhD in Fluid Dynamics.

Pale brownish white sari, long chain with beads and hanky in hand to wipe her tears, Dingiramma stood the tallest at the Class of 2011 celebration. As for Dr. Pahalagedara Jayathilaka in his black and green gown, clutching his crutches, he walked the proudest, yet the humblest at the ceremony, to the loudest possible ovation.

I was so privileged to be there to share that rare moment.

Capt Elmo Jayawardena

With Compliments

Contact
Virendra Bahshi
(Manager)
021 172 4770

1C Hayr Road, Three Kings
Auckland 1042 DX CP39008
Phone: 09 624 5210
Fax: 09 624 5211
Email: viru@skytravel.co.nz

UNITED SRI LANKA
ASSOCIATION
Calendar of Events

Sri Lankan Food Fair
27th August 2011
8:00 am – 2:00 pm
Mt. Eden War Memorial Hall
Mt. Eden

MIYURASA VINDANA
24th September 2011
Avondale College Auditorium
Avondale

Sinhala Language Day
29th October 2011
Mt. Albert War Memorial Hall
Mt. Albert

Christmas Party
17th December 2011
Mt. Albert War Memorial Hall
Mt. Albert

තනිකම...

ගත දැනෙන සිතලට වැඩි සිතලක් දැන්,
මගේ තනි සිත පුරා දැවටිලා...
පුංචි අත් පා ගැටෙන, පුංචි කටහඬ ඇහෙන ..
ලෝකයෙන් අනේ මා වෙන් වෙලා..

උනුහුමට ගුලි වෙච්ච පුංචි පැටවුන් නැතිව..
මගේ සිත සිතලෙන් ගල් වෙලා..
හද නැගෙන සුසුම් වැල් වල උනුහුම් දැන්..
ජීවිතය ගෙවමි මම තනිවෙලා...

මගේ පැටවුන් ලගට ඉක්මනින් දිව යන්න,,
උන්ගෙ ලග දැවටෙන්න, සැනසෙන්න, නැලවෙන්න...
තුරුලු කර සිපගන්න, සැරවෙන්න, වැරවෙන්න...
හැකිවෙයන් ඉක්මනට ජීවිතය විඳගන්න....

වන්දිම මල්ලිකා ආරච්චිගේ .....

එක්සත් ශ්‍රී ලංකා සංගමය මගින් ඔබට පිළිගත යුතුවන ..

භාෂා සහ ප්‍රසාංගික පාසැල
සෑම මසකම පළවැනි සහ තුන්වැනි සෙනසුරාදා සවස 2.30 සිට
4.00 දක්වා
විස්තර : අපේක්ෂා දැක්වීම - 09-8280185
කාන්ති ගුණතිලක - 09-4786152

USLA කෝපි සැදුව
සෑම මසකම පළවැනි සෙනසුරාදා සවස 4.00 සිට

ජනම භූමි රේඛිතය වැඩ සටහන
සෑම බදාදාදවසම සවස 8.15 සිට FM 104.6 ඔස්සේ ඔබට
ලබාගත කල හැක

Things a hero didn't do ...

Remember the day I borrowed your brand new car and I dented it?

I thought you'd kill me but you didn't.

And remember the time I dragged you to the beach and you said it would rain and it did?

I thought you'd say, "I told you so", but you didn't.

Do you remember the time I flirted with all the guys to make you jealous and you were.

I thought you'd leave me, but you didn't.

Do you remember the time I spilled strawberry pie all over your car rug.

I thought you'd hit me but you didn't.

And remember the time I forgot to tell you the dance was formal and you showed up in jeans?

I thought you'd drop me. But you didn't.

Yes, there were lots of things you didn't do.

But you put up with me and you loved me and you protected me.

There were lots of thing I wanted to make up to you when you returned from **War. But you didn't!**